

доступу: http://protokol.com.ua/ua/riven_doviri_do_sudu_37/.

5. Вовк В. Рівень завантаженості суддів Окружного адмінсуду міста Києва залишається одним з найвищих серед адмінсудів по Україні / В. Вовк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.oask.gov.ua/node/1024>.

УДК 061.100Н + (477): 001.12 / 18 (043.2)

Гопкало І.І., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Головка С.Г., к.і.н., доцент

ЩОДО СПІВРОБІТНИЦТВА ООН ТА УКРАЇНИ

Сучасний світ є багатомірним, динамічним і надзвичайно мінливим, у якому міжнародним організаціям належить вагома роль. Вони можуть забезпечити співпрацю держав із широкого кола питань. Серед таких міжнародних організацій, в яких Україна є повноправним членом, у першу чергу, необхідно виділити Організацію Об'єднаних Націй (ООН) та організації системи ООН: Економічну і Соціальну Раду ООН, Міжнародну організацію праці, Міжнародне агентство з питань атомної енергетики, Міжнародний валютний фонд тощо.

Співпраця нашої держави з цією організацією має довгу історію. Україна (тоді ще Українська Радянська Соціалістична Республіка) була одним із перших членів ООН, а також брала участь в Установчій конференції, яка відбулася у Сан-Франциско 1945 року [2]. Після здобуття незалежності Україна, як правонаступниця УРСР, послідовно розвиває свою діяльність в ООН та утверджується у світі як миролюбна держава, яка прагне, насамперед, до політичного вирішення будь-яких конфліктів. Україна бере активну участь у миротворчих місіях ООН. На сьогодні Україна переживає найбільші випробування з часу набуття незалежності. Діяльність в ООН забезпечує Україні інформаційну відкритість щодо подій у нашій країні.

На основі аналізу ситуації в країні ООН визначила потенційні сфери співпраці з Україною. ООН співпрацює у партнерстві з українським урядом над покращенням бізнесового середовища, сприянням зростанню малих і середніх підприємств, заохоченням процесів економічної інтеграції, заходів щодо сприяння торгівлі тощо. ООН, її установи, програми та фонди, у партнерстві з громадянським суспільством, надають рекомендації, консультації та підтримку Україні в її зусиллях покращити доступ до якісних медичних, освітніх і соціальних послуг. При цьому ООН зосереджується на наданні медичних, освітніх і соціальних послуг найбільш знедоленим дітям, молоді, яка схильна до ризикованої

поведінки, біженцям, особам без громадянства, мігрантам, жертвам торгівлі людьми, насильства, жорстокого поводження, людям похилого віку, безробітним, особам з обмеженими можливостями, людям з ВІЛ/СНІД, хворим на туберкульоз. Важливим для ООН є питання забезпечення дотримання прав людини та зміцнення національних механізмів України щодо реалізації положень міжнародних конвенцій, які підписано й ратифіковано. ООН є організацією, яка вирішує питання, пов'язані зі зміною клімату та сталим розвитком довкілля. Заходи реагування на чорнобильську катастрофу залишаються пріоритетом допомоги ООН Україні у сфері розвитку.[4].

ООН і група установ, що входять у її систему, проводять різнобічну діяльність, спрямовану на поліпшення саме рівня життя людей у світі. Сьогоднішня ООН позначається різноманітними діями у розв'язанні міжнародних конфліктів, екологічних катастроф, глобальних проблем, які загрожують існуванню людства. Миротворчі зусилля міжнародного співтовариства із запобігання кризам полягають у застосуванні будь-яких дій для запобігання виникненню ескалації або поширенню конфліктів. Участь у міжнародних миротворчих операціях є вагомим аспектом зовнішньої політики й безпеки України і водночас одним із засобів реагування на політичні реалії. Основними законодавчими актами, які регламентують участь України у міжнародних миротворчих операціях, є: Конституція України; Закон України «Про участь України в міжнародних миротворчих операціях» (1999 р.); Закон України «Про порядок направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав» (2000 р.) тощо. У 1994 р. Україна стала ініціатором Конвенції з безпеки персоналу ООН. На 57-й сесії Генеральної Асамблеї ООН у грудні 2002 р. була одностайно схвалена, внесена Україною, резолюція, згідно якої 29 травня було проголошено Міжнародним днем миротворців ООН [2].

Діяльність спеціалізованих установ ООН в Україні спрямована на захист прав людини та соціально-економічний розвиток країни. Робота над встановленими пріоритетами в найближчі роки покликана якісно зміцнити реалізацію прав людини, соціально-економічний розвиток, роль громадянського суспільства. Принципи універсальності, взаємозалежності та взаємопов'язаності, недискримінації та рівності, участі у прийнятті спільних рішень, підзвітності та верховенства закону лягли в основу співпраці між ООН та урядом України [3].

Щодо взаємодії ООН з Україною щодо її політико-територіального становища, то 19 грудня 2016 р. на 71-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН була ухвалена резолюція «Стан з правами людини у Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)», яка підтверджує суверенітет та територіальну цілісність України та визнає АР Крим і місто Севастополь тимчасово окупованою територією. Важливим елементом цього документу є застосування визначення «окупаційна влада» щодо

статусу Російської Федерації в Криму [1].

Отже, зазначимо, що Україна є молодою незалежною державою, яка стала на самостійний шлях розвитку, активно розбудовує власну внутрішню і зовнішню політику. Тому важливим аспектом діяльності України в ООН є набуття міжнародного авторитету. Роль України в ООН є досить важливою. Про зростання авторитету і ролі України в ООН свідчить неодноразове обрання вітчизняних представників на керівні посади головних комітетів сесій Генеральної Асамблеї ООН. Україна довела, що спроможна бути активним учасником, здійснювати ефективний вплив на прийняття важливих рішень в ООН.

Література

1. Діяльність України в ООН // Міністерство Закордонних справ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/international-organizations/uno>.

2. 2. Україна в Організації Об'єднаних Націй // Зовнішні справи. – К., 2010. – № 5–6. – С. 9-11.

3. 3. ООН – Україна: 65 років партнерства та співпраці // Зовнішні справи. – 2010. – № 5–6. – С. 20-21.

4. 4. Чекаленко Л. ООН в політиці України: реалії сучасності / Л. Чекаленко // Зовнішні справи. – 2010. – № 5–6. – С. 24-28.

УДК 34.06 (043.2)

Горобей Р.Г., студентка магістратури,
Навчально-науковий інститут неперервної освіти,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Калюжний Р.А., д.ю.н., професор

ЮРИДИКО-ТЕХНІЧНІ АСПЕКТИ СКЛАДАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ

В умовах розбудови в Україні правової держави актуалізується питання не лише підготовки якісних нормативно-правових актів з урахуванням всіх вимог юридичної техніки, а і вдосконалення правозастосовної діяльності як засобу впровадження положень норм права, необхідних для функціонування упорядкованих суспільних відносин. Важливу роль у цьому відіграє своєчасна та якісна підготовка процесуальних документів, що є одним з важливих факторів, який визначає ефективність вирішення відповідної практичної ситуації. Формування таких документів, як правило, характеризується особливими рисами процедурності розробки й прийняття, що, в свою чергу, свідчить про необхідність володіння суб'єктами правозастосовної діяльності достатнім рівнем юридично-технічних знань та навичок.